ПАМ'ЯТАЙМО МИНУЛЕ —
200-річчя
НЕЗАЛЕЖНОСТИ ЗСА
100-річчя
АМЕРИКАНСЬКОЇ УКРАЇНИ
— БУДУЙМО МАЙБУТНЄ

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

РІК LXXXIII. Ч. 31. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК. ЧЕТВЕР, 19-го ЛЮТОГО 1976 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK. THURSDAY, FEBRUARY 19, 1976 No. 31. VOL. LXXXIII.

В СЕЙНТ'С КОЛЕДЖІ ВІДБУЛАСЯ УСПІШНА КОНФЕРЕНЦІЯ ПРИСВЯЧЕНА АМЕРИКАНСЬКИМ УКРАЇНЦЯМ

Філядельфія — (п. н.). В неділю, 15-го лютого 1976 р., в пополудневих годинах відбулася тут дуже успішна наукова конференція, присвячена чинниками Сейнт Джозеф'с коледжу проблематиці американських українців. Конференція відбулася в серії подібних конференцій, що їх цей єзуїтський коледж влаштовує для відзначення 200-ліття Америки та 125-ліття діяльности самого коледжу. Серія цих конференцій розглядає проблематику різних етнічних груп в Америці, їх поселення, розвиток та вклад в розбудову життя Америки.

У підготові української конференції видатну співучасть взяв Відділ УККА у Філядельфії, що його очолює д-р Петро Стерчо, професор політичної економії Дрексел университету. Проф. Петро Стерчо був керівником конференції, в якій взяло участь біля 400 осіб, з-поміж яких біля четвертина становили американці неукраїнського роду. Конференцію звеличав своєю приявністю Владика Василь Лостин, який, на запрошення віцепрезидента коледжу д-ра Томи П. Меладі, розпочав праці конференції молитвою „Царю Небесний..."

Д-р Тома П. Меладі ствердив у свойому вступному слові, що цією серією наукових конференцій Сейнт Джозеф'с коледж найгідніше відзначить так 200-ліття самостійности Америки, як і відзначить 125-ліття діяльности самого коледжу. В центрі уваги завжди було питання свободи, а свободи релігії зокрема, тому то й серія цих конференцій проходить під загальною назвою „Свобода релігії: церкви й етнічні громади в американському місті". Перебираючи ведення конференції, проф. д-р П. Стерчо завважив, що в сьогоднішній конференції долучається ще і третій ювілей: сторіччя масового українського поселення в Америці.

Першим доповідачем на конференції був д-р Мирон Куропась, спеціяльний дорадник Президента ЗСА для етнічних справ, якого представлено також як діяча тут родженої ґенерації українців, автора кількох праць і головного радного Українського Народного Союзу. Свою доповідь на тему „Ідентичність американських українців: від релігійно-культурного до етнічно-національного прямування" виголосив д-р М. Куропась дуже елоквентно, подаючи основні історичні факти та їх інтерпретацію. Учасники сприймали доповідь з надзвичайною увагою і з великим захопленням, відтак ставили йому запитання для доповнюючих вияснень. Намітив він три окремі доби в розвитку українців Америки: на самих початках українське духовенство стояло всеціло в проводі; в другій стадії поруч духовенства стали й цивільні громадяни, а в третій стадії провідництво українського організованого життя перейшло майже всеціло в руки цивільних професій,

(Закінчення а стор. 4-ій)

Голова ЦУР в Арґентині на відвідинах в Канаді і ЗСА

Під час відвідин у „Свободі". На фото (зліва): п. М. Івасівка, ред. Любов Коленська та гість з Арґентини, п. Василь Косюк.

Джерзі Ситі (Л. К.) — У вівторок, 17-го лютого до редакції „Свобода" загостив в товаристві Михайла Івасівки, члена Правління ОМУС Василь Косюк, голова Центральної Української Репрезентації в Арґентині і рівночасно заступник президента Секретаріяту СКВУ на Арґентину, а неформально заступник президента секретаріяту СКВУ на Параґвай, який перебуває тепер на відвідинах в Канаді і ЗСА. Головна його мета приїзду — це Пленарна Сесія СКВУ, що відбулась в днях 6-8 лютого ц. р. в Торонті. Василь Косюк зокрема був зацікавлений порушити на Сесії справу відбуття конференції представників країн Південної Америки — Арґентини, Бразилії, Параґваю і Венесуелі з представниками СКВУ в справі пожвавлення організаційного життя в цих країнах, зокрема практичної потреби допомоги в секторі українського шкільництва, посилення мистецької діяльности, можливости стипендій для здібних студентів і також можливості рееміграції з тих країн до ЗСА чи Канади. Рівночасно на Сесії СКВУ він поставив питання патронату СКВУ над будовою і відкриттям пам'ятника Тараса Шевченка в місті Енкарнасіоні в Параґваї, де є найбільше скупчення українців. З цієї нагоди також заплянавано відбути ширшу зустріч українських представників з Арґентини, Бразилії, Уруґваю і Чіле. Цей задум Сесія Секретаріяту СКВУ підтримала.

Якщо йдеться про матеріяльні умовини українців в Арґентині, то з причин інфляції вони знаходяться у вімположенні — інформував п. Косюк. Було б побажано, щоб туди висилати вжиткові речі, а передусім українські книжки, навіть вживані, і українські платівки. Проте, ці поштові пакети зразу найкраще спрямовувати до Центральної Української Репрезентації в Арґентині. Не зважаючи на трудноці економічного характеру, українська громада під національним аспектом розвивається. Сьогодні в Арґентині є 27 українських громадсько-суспільних установ і організацій. Існує тільки одна загроза – брак відповідно кваліфікованих сил і тому українці в Арґентині зацікавлені в приїзді мистецьких сил з Америки чи Канади. За дуже важливу справу

(Закінчення а стор. 4-ій)

ПРЕЗИДЕНТ ФОРД ПРОГОЛОШУЄ РЕФОРМУ РОЗВІДЧОГО СЕКТОРА

Вашінґтон. — З уваги на те, що в минулому розвідчі агенції ЗСА надуживали своїми повновластями, президент Джералд Форд на пресовій конференції у вівторок, 17-го лютого, оприлюднив плян реформи та реорганізації розвідчого сектора; однак заявив, що хоча уряд має обов'язок подбати, щоб жадна аґенція не порушувала прав громадян, то також сказав, що Америка мусить мати ефективну розвідку і тому він не плянує бути нищителем Сі-Ай-Ей чи будь-якої іншої розвідчої аґенції.

Роберт Буш
голова Розвідчого Комітету

Під час присконференції, передаваної через радіо та на телебаченні, Президент повідомив, що створює тричленний комітет, очолюваний директором Сі-Ай-Ей Джорджем Бушом, який керуватиме діяльністю всіх розвідчих аґенцій. До комітету також входитимуть Вілліям Гайленд із Крайової Ради Безпеки та Роберт Еллсворт, асистент секретаря оборони для справ розвідки. Цей комітет виготовлятиме бюджет для всіх розвідчих аґенцій та розподілятиме фонди між ними.

Президент Форд також повідомив, що створює тричленну „незалежну наглядну раду" під проводом Роберта Д. Мирфі, колишнього заступника державного секретаря. Ця рада, в склад якої також входитимуть Стівен Ейлс, колишній секретар Армії, та Лео Черні, видавець книжок і провідник руху визволення осіб з тоталітарних країн, наглядатиме над діяльністю всіх розвідчих аґенцій, одержуватиме звіти директорів окремих аґенцій, а якщо виявляться якісь надужиття, то рада рекомендуватиме відповідну акцію, включно з передаванням справи під розгляд генерального прокуратора ЗСА. Створення цієї „наглядної ради" цілком не перечить праву Конґресу також наглядати над діяльністю розвідчих аґенцій. Навпаки, президент Форд закликав обидві Палати Конґресу якнайшвидше створити спільну комісію, яка наглядала б над діяльністю розвідчого сектора.

Президент також поінформував, що формулювання загальних плянів щодо розвідки буде зцентралізоване в руках Крайової Ради Безпеки, до якої, між іншими, входять Президент, державний секретар і секретар оборони. Він також заявив, що на місце т.зв. „Комітету 40", який досі контролював приховану діяльність розвідчих аґенцій, буде створена Операційна та дорадча група, яка відбуватиме реґулярні наради та виготовлятиме точні протоколи із цих нарад.

Під час пресової конференції президент Форд також сказав, що Білий Дім виготовить нові статути для розвідчих аґенцій, які мають на меті встановити точні повновласті для цих аґенцій і запобігти порушенню цих повновластей в майбутньому. Нові статути також мають поліпшити ефективність аґенцій та привернути цим аґенціям довір'я публіки.

Президент Форд ще раз натаврував членів Конґресу за передавання назовні, точніше, для преси, таємних інформацій, поміщених у звіті Комісії Палати Репрезентантів для справ розвідки, та

(Закінчення а стор. 4-ій)

Уряд і громадяни ЗСА досі дали 18,6 мільйонів долярів допомоги для Ґватемалі

Вашінґтон. — Речник уряду ЗСА поінформував, що урядові аґенції і окремі громадяни ЗСА, рятуючи життя ґватемальців, які потерпіли від тяжкого землетрусу, в якому загинуло понад 17.000 осіб, а сотні тисяч були ранені, дали досі 18,6 мільйона долярів допомоги. Допомоговою акцією зайнялися великі американські харитативні установи, як Червоний Хрест, КАРЕ, Аґенція Наглої Потреби і церковні допомогові комітети. Досі перевезено до Ґватемалі 500 фамілійних шатер, 250 літрів крови для рятування поранених, 12 великих збірників води, вивінуваний полевий шпиталь з медикаментами, операційною залею і персоналом, сотні менших станцій „Першої потреби" тощо. Крім того КАРЕ переслала харчів на суму 2,120,000 долярів, Католицька Допомогова Організація переслала 10.000 накривал, 50.000 долярів готівки для урядових ґватемальських установ і також багато одягу, харчів, медикаментів, вітамін та інших потрібних речей. Понад 800 американців затруднені на кошт уряду ЗСА в Ґватемалі. Це переважно медичний персонал, обслуга гелікоптерів, члени Корпусу Миру та інші.

Об'єднаний Комітет в Ню Йорку матиме Надзвичайні Збори

Ню Йорк. — В суботу, 21 лютого ц.р. о год. 5-й пополудні в Українському Народному Домі при 2-й евеню в кімнаті ч. 22 відбудуться надзвичайні Загальні Збори Комітету Об'єднаних Українсько-Американських Організацій Великого Ню Йорку, як продовження звичайних Зборів, що відбувалися в неділю, 7-го грудня 1975 р. і на яких не можна було вибрати управи у зв'язку з рішенням дотеперішнього голови адв. Романа Гуглевича більше не кандидувати на це становище. Крім звичайного порядку нарад — відчитання протоколу, звітування управи і Контрольної комісії, відбудуться вибори нових керівних органів Комітету, який є Відділом УККА нюйоркської Метрополії. У загальних Зборах візьмуть участь члени Управи і уповноважені організаціями делегати за ключем: один делеґат, коли організація має 100 членів, двох від 100-500 членів і трьох повинце 500 членів.

З огляду на особливий рік, у якому святкуємо 200-річчя Американської Незалежности і 100-річчя Українського Поселення, Екзекутива КОУАО надіється, що всі організації пришлють на ці надзвичайні Загальні Збори своїх представників.

Американські філософи апелюють до Брежнєва в обороні Валентина Мороза

Ню Йорк (УІС „Смолоскип"). — П'ятдесят учасників річної Конференції Американської Філософської Асоціяції звернулися листом-петицією до ген. секретаря КП СССР Л. Брежнєва, стаючи в обороні В. Мороза. В листі-петиції до Л. Брежнєва американські філософи пишуть:

„Ми, нижче підписані, які прибули до Ню Йорку на 72-гу річну Конференцію Американської Філософської Асоціяції, глибоко стурбовані фізичним і ментальним станом Валентина Мороза. Після 145 денної протестної голодівки проти брутальної поведінки з ним в тюрмі, Мороза дальше переслідують. Згідно з найновішими вістками, йому погрожують ув'язненням в психіятричному шпиталі.

Ми апелюємо до вас 1) зупинити дальше переслідування Мороза і дати йому належну медичну опіку і 2) перевірити його засудження за „антисовєтську пропаґанду і аґітацію" та леґальність його закритого суду в в світлі людських прав, ґарантованих совєтською конституцією".

Валентин Мороз

Петиція ця була вислана до Л. Брежнєва в грудні 1975 року і її підписало 50 учасників Американської Філософської Асоціяції. Серед них є професори Макс Вільсон (Морґан Стейт унів.), Дж. Патамтіюс (Джсефінум коледж), Гарі Стейл (унів. Колорадо), Чарлс Д. Парсон (унів. Колюмбії), Артур Данто (унів. Колюмбії), Юдж. А. Тан (проф. права з Маніли), асос. проф. Є. Лащик (Ля Саль коледж), Т. Закидальський (Урсінус коледж), Б. Полянський (унів. Колюмбії), І. Дяковський (М. І. Т.); Асосієйт професори — Ф. Осканьйон (Єйл унів.), Дж. Вят (унів. Каліфорнії), П. Дулей (Ст. Бонавентюр унів.), Дж. Стон (Кендал коледж), Д. Санфорд (Дюк унів.), С. Натан (Нортістерн унів.).

В Києві розпочався З'їзд Компартії України

Київ. — „Радянська Україна" та інші республіканські газети інформують, що 10-го лютого ц. р. тут розпочався XXV з'їзд Компартії України з участю 2,300 делеґатів „передовиків виробництва, діячів науки і культури, партійних, профспілкових робітників, віськовиків, які репрезентують 2,626,000 комуністів республіки". В програмі з'їзду передбачається звітування Центрального Комітету Компартії України і Ревізійної комісії, обговорення проєкту програми XXV з'їзду ЦК КПСС, обговорення розвитку народного господарства на роки 1976-1980, вибір нових керівних органів Компартії України.

В першому дні з'їзду виступив зі звітною доповіддю перший секретар Компартії України Володимир Щербицький, який зокрема відмітив, що „XXV з'їзд Компартії республіки розпочинає свою роботу у вімковому часі, коли наша партія, ввесь наш народ готовиться достойно зустрічати XXV з'їзд ЦК КПСС, який відіграє важливу ролю в житті партії і всього радянського народу". В. В. Щербицький запевнив при тому Москву, що „комуністи і ввесь народ України всім серцем схвалюють і одноодушно піддержують політику Комуністичної партії, висказують гарячу любов і признання ЦК КПСС і його Політбюро з генеральним секретарем Л. І. Брежнєвим на чолі за їх багату і плодотворчу діяльність в ім'я щастя народу і в ім'я перемоги світлих ідеалів комунізму".

З'їзд проходить в палаці культури „Україна", а його організатори подбали, щоб він проходив гучно під звуки оркестр, масових маршів, складання вінків під постументами В. І. Леніна тощо.

Сенатор Чирч домагається сильнішого натиску на Москву в справі жидів

Брюссель, Бельгія, — Понад 1.200 делеґатів, які зібрались тут на конференції світового жидівства, ентузіястично оплескували промову сенатора Франка Чирча, демократа з Айдаго, який докоряв урядові ЗСА, що він замало робив натиску на Москву і і не домагався більш гуманної поведінки супроти совєтських жидів. Говорячи піднесеним голосом, сенатор Чирч заявив делеґатам цього світового конґресу для справ совєтських жидів, що З'єднані Стейти Америки могли „більше рішучо заманіфестувати перед совєтським урядом їхню волю, переказуючи йому стурбованість американського народу долею совєтських жидів". Він при тому додав, що ЗСА не були достатньо твердими у цій справі. Сенатор Франк Чирч був головним промовцем на цьому конґресі, у якому взяла участь Голда Меїр, колишній прем'єр Ізраїлю, і багато інших політичних діячів з цілого світу.

Жидівські демонстранти перервали концерт совєтського скрипаля

Ню Йорк. — Група жидівських демонстрантів, переважно членів Жидівської Ліґи Оборони, закидали яйцями і баньками червоної фарби совєтського скрипаля Віктора Третякова і його акомпаньятора Михаїла Єрохіна на концерті в Карнеґі Голл в п'ятницю, 13-го лютого ц. р. Кілька баньок і яєць попали на артиста, але більше „пошкодований" був пяніст Єрохін. Скрипаль, який вперше виступав в Карнеґі Голл, покинув демонстративно сцену, а за ним подався акомпаньятор. Концерт перервано, куртина опустилась. На залю увійшла охоронна служба і поліція і між ними та членами Ліґи розпочалась бійка. В наслідок цього заколоту постраждали також посторонні глядачі, які сиділи в передніх рядах. Шість членів Жидівської Ліґи, 4 жінки і 2 чоловіки, були заарештовані. Після виведення демонстрантів і наведення порядку на сцені та довшої перерви, концерт продовжувався.

ГЕТЬМАНІВНА ЄЛИСАВЕТА СКОРОПАДСЬКА-КУЖІМ, ВЕРХОВНИЙ КЕРМАНИЧ ГЕТЬМАНСЬКОГО РУХУ, ПОМЕРЛА В НІМЕЧЧИНІ

Оберстдорф, Німеччина. — Президія Ради Гетьманського Руху інформує, що в понеділок, 16-го лютого, тут померла на 77-му році життя св.п. Гетьманівна Єлисавета Скоропадська-Кужім, Верховний Керманич Гетьманського Руху, яка очолювала цей Рух від 1959-го року, після смерти її старшої сестри Марії.

Св. п. Гетьманівна Єлисавета Скоропадська-Кужім

Св.п. Єлисавета Скоропадська народилася у 1899-му році в родині пізнішого Гетьмана України, Павла Скоропадського. Родина Скоропадських належала до вищої еліти українського суспільства, не тільки завдяки матеріяльному багатству, але і тій ролі, яку відіграли члени цього роду в культурному, громадському та історичному житті України. Своє дитинство св.п. Єлисавета провела в мастках Скоропадських, головно в селі Тростянці на Полтавщині. Там жив дух предків, дух козацької України, в побуті зберігалися старі українські традиції. Тому св.п. Єлисавета ще з дитинства полюбила все українське.

Сестри Скоропадські ще малими намітили собі фахи: старша Марія вирішила бути лікарем, а молодша Єлисавета — різьбаркою. Обидві сестри закінчили середню школу із золотими медалями. Вчителькою історії Єлисавети була українка, яка мала великий вплив на розвиток світогляду майбутньої Гетьманівни. З 14-го року життя св.п. Єлисавета займається студіями різьбарства, спершу у Петерзбурзі у відомої скульпторки М. Діллон, хоча до Академії Мистецтв не дійшла, бо почалася Перша світова війна, опісля революція, а в 1918-му році її батька обрали Гетьманом України. На деякий час мистецтво відходить на другий плян, бо Єлисавета захоплюється українським рухом, слухає лекції українознавства з братом Гетьманичем Данилом тощо. Тільки тоді, коли родина Скоропадських оселилася в Німеччині, коло Берліну, могла Гетьманівна Єлисавета продовжувати свої мистецькі студії. Студіювала мистецтво також у Фльоренції, Італія. Молода скульпторка здобула високе признання від критиків різних країн. Її мистецькі праці були показані на виставках у Берліні, в Голляндії, Фінляндії і її запрошували також до Америки.

Після смерти Гетьманича Данила та Гетьманівни Марії, Єлисавета Скоропадська, по чоловіку — Кужім, стала Верховним Керманичем Гетьманського Руху і цей пост займала до своєї смерти 16 лютого ц.р.

Служби Божі й Панахиди будуть відправлені в неділю 22-го лютого 1976-го року в Ню Йорку: в катедрі св. князя Володимира при 160 Захід 82-га вулиця в Мангаттані о год. 10:30 ранку, в катедрі св. Андрія Первозванного при 90-34 139-та вулиця в Джамейці, Квінс, о год. 10:30 ранку; у Філядельфії: Панахида в катедрі св. князя Володимира при 6740 Північ 5-та вулиця о год. 11:45 перед полуднем і в церкві св. Покрови при 12 вулиці та Овклейн евеню о год. 11:30 перед полуднем.

Британські комуністи також критикують Совєтський Союз

Лондон. — В намаганні знайти широку піддержку і признання в народних масах, британська Комуністична партія долучилась до загальної критики Совєтського Союзу і заявилась за побудовою соціялізму в Британії демократичними методами. Комуністична партія Британії, яка числово мабуть найменша на европейському континенті і начислює заледве 29.000 членів та немає жадної репрезентації в британському Парляменті, вирішила піти шляхом більших европейських комуністичних партій, а головно французької і італійської, які вміжчасі зросли на силі і здобули деякі успіхи.

У виданому Комуністичною партією Британії памфлеті, який обіймає 20.000 слів, Джон Голлан генеральний секретар Компартії на протязі 19 років, а тепер пенсіонер, цитує слова генерального секретаря ЦК КПСС Леоніда Брежнєва, який ствердживав, що „письменники, які зневажають совєтську дійсність заслуговують тільки на зневагу". Автор памфлету, коментуючи ці слова каже, що нарід, заким висловити цю зневагу і засуд, мусів би знати цілу справу до кінця і познайомитись та продискутувати твори чи писання такої людини. Політичні обсерватори кажуть, що для британської Комуністичної партії, яка здержувалась від критики Сталіна навіть тоді, коли його на XX з'їзді КПСС „розвінчував" Нікіта Хрущов, останній виступ є направду далекойдучим потягненням.

Переходячи до оцінки внутрішньої ситуації памфлет рекомендує сконцентрувати всі сили для того, щоб здобути парляментарну більшість спільно з соціялістами. „Наша мета, - говориться в памфлеті, є побудова соціялізму в Британії, забезпечення прав людини, свобідна діяльність політичних партій, незалежність робітничих юній, релігійних громад, науковців, письменників тощо".

Памфлет був одобрений теперішнім генеральним секретарем Компартії Гордоном МкЛеннаном і його Екзекутивним комітетом.

ПОМЕР ЧІЛЬНИЙ ПЛАСТОВИЙ ДІЯЧ В. ЕРДЕНБЕРҐЕР

Парма. — У Пармі біля Клівленду на 68-му році життя в понеділок, 16-го лютого ц.р. помер інж. Володимир Ерденберґер, визначний громадський, а зокрема пластовий діяч, голова відомої пластової громади — загону „Червона Калина". Покійний осиротив дружину Ярославу з Рудницьких, дочку Ліду Небеш, внуків та велику пластову громаду „Червона Калина", якій присвятив своє життя. Панахида і парастас відбудуться в четвер і п'ятницю 19 і 20-го лютого у похоронному заведенні Колодія і Лазути в Пармі, а похорон у суботу, 21-го лютого.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc., 30 Montgomery St., Jersey City, N.J 07303.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли, незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Проблема емеритів

Справа молоді, яку часто називається „нашим майбутнім", як і справа старших віком громадян, яких таким самим порядком можна б назвати до деякої міри „нашим минулим", була завжди актуальна в кожному суспільстві і в кожному народі. Чимало уваги приділяється тим справам і в нашій американсько-українській громаді, завжди під двома аспектами: включення молоді в активне громадське життя та її підготова до проводу в тому житті з одного боку, а з другого боку — відповідна опіка людьми старшого віку, які не можуть жити і не живуть самою тільки „пошаною до старших".

Сьогодні ці справи набирають ще додаткового характеру в багатьох відношеннях цілком практичного порядку і практичної взаємозалежности. Промовисто свідчать про це деякі статистичні дані.

Наприклад, із загальної суми 394.2 більйона долярів рекомендованого президентом Фордом федерального податку повних 45 відсотків призначено на забезпечення прибутків для поодиноких громадян. Отже уряд — за словами Говарда Фліджера з „Ю. С. Нюз енд Ворлд Ріпорт" — стягає податки з Петра, щоб можна було платити Павлові. Конкретно ця справа виглядає так, що понад 25 відсотків з усіх своїх податкових прибутків федеральний уряд виплатить у якійсь формі старшим громадянам, кількість яких з кожним роком збільшується. Ще в 1970-му році було в Америці 20.1 мільйона осіб в пенсійному віці, а сьогодні їх вже є 22.3 мільйона. Сьогодні в Америці кожна восьма жінка має 65 або більше років і приблизно кожна шоста американська родина має на своїм удержанні особу у віці 65 або більше років. Як зважити, що старші віком люди можуть мати менші видатки на деякі інші речі, але медична та інша опіка над ними часто ставить в досить складне фінансове положення їхніх дітей, бо урядові шпитально-лікарські забезпечення рідко коли покривають всі зв'язані з такою опікою видатки. В цьому і полягає проблема емеритів, яка збільшуватиметься з кожним дальшим роком, разом із постійним збільшуванням кількости старших віком громадян.

Ця справа має ще один цікавий аспект: вибори. Статистика виказує, що під час президентських виборів в 1972-му році 64 відсотки старших громадян віддали свої голоси, отже на дев'ять відсотків більше, ніж пересічно віддано всіх голосів. Ця пропорція напевно буде вже більша в цьогорічних виборах і постійно збільшуватиметься під час наступних виборів. З цим мусять рахуватися всі кандидати. Щобільше, цього не можуть легковажити і молодші виборці, залежно від того, хто що волів: давати необхідну допомогу старшим з власної кишені, чи за посередництвом збільшених податків.

У всіх цих та багатьох інших відношеннях емерити є на емеритурі від своєї заробіткової праці, але це далеко не відноситься до їхньої ролі і значення в суспільстві.

Нічого нового

На початку цього тижня комуністичний режим Куби поінформував, що громадяни тієї країни референдумом схвалили проєкт нової „конституції", яка нібито має на меті „здемократизувати" публічне життя в тій країні та увести „децентралізацію державного апарату". Згідно з повідомленням Гавани, кубинці протягом 1975-го року мали змогу познайомитися з проєктом „конституції", продискутувати його, а в неділю, 15-го лютого ц. р., голосували над остаточною версією того проєкту.

Як можна було передбачити, 97.7% уповноважених до голосування виборців заявилося за новою „конституцією", а тільки 1 відсоток голосував проти. Насувається запит: чому за новою „конституцією" не голосувало 99.9 відсотка, бо як відомо в Совєтському Союзі та інших комуністичних державах такі важливі справи завжди „схвалюють" власне таким відношенням голосів.

Щодо питання, як в дійсності виглядатиме „демократизація" кубинського життя та „децентралізація" державного апарату, на це дає відповідь сама „конституція". Вона зазначує, що на Кубі „провідну ролю" далі відіграватиме комуністична партія та що новостворені провінційні і місцеві асамблеї „тісно співпрацюватимуть з органами комуністичної партії. Отже, можна з певністю твердити, що на Кубі, як і в Совєтському Союзі та інших комуністичних країнах, не буде жадної „демократизації" чи „децентралізації" державної влади, бо остаточна влада залишається в руках єдино дозволеної комуністичної партії. Провінційні та місцеві асамблеї, які на Кубі нібито мали б ввести цю „демократизацію" та „децентралізацію", не матимуть жадних дійсних повновластей, а тільки сповнятимуть доручення централізованої диктаторської компартії.

„Конституція" постановляє, що економіка Куби надалі буде знаціоналізована, тобто всі засоби продукції, крім малих фарм кави та тютюну, залишаться власністю держави. Це також докази, що на Кубі не прийде до жадної „демократизації" та „децентралізації".

Нова кубинська „конституція" містить ще інші докази, що в тій комуністичній країні не буде „демократизації" публічного життя. Конституція нібито гарантує свободу слова, преси, релігії тощо, однак тільки „згідно з цілями соціялістичного суспільства". Мистці також нібито матимуть свободу самовиявлення, але тільки тоді, якщо їхнє мистецтво „не противитиметься цілям кубинської революції".

Нова кубинська „конституція" є такою самою „конституцією на папері", як ними є „конституція" Совєтського Союзу, „конституції" совєтських „республік" та інших комуністичних тоталітарних держав.

Любов Коленська

РІВНІ І РІВНІШІ

Варшава. — В Інституті Англійської Філології пропроходить виклад. За катедрою сидить професор англійського. Він кілька днів тому приїхав з Америки, з Дартмоутського університету. У нього невелике знання польської мови, яке досі йому вповні вистачало.

Раптово, без стукання, відкриваються двері й у викладову залю входить чоловік. Він без ніякого вагання підходить до професора Перріна, навіть не вибачаючись, що йому перериває виклад, і п р о х а є професора піти з ним на поліційну станицю. Нічого не допомагають вияснення професора Перріна, що в в нього і спеціяльний дозвіл від польського міністерства на в'їзд до Польщі, і віза.

Падає запит: — Все було б в порядку, проте у вас немає найважливішого — поліційного дозволу на перебування у Варшаві.

— Ні, такого документу у мене немає.

— Тоді, нічого більше говорити, підемо!—Його слова звучать вже не проханням, а наказом. Він дивиться на Ноеля Перріна не як на людину зі стажем, а як на порядкове, безіменне число...

На професорові Перріновві згущуються допитливі погляди студентів і різка тиша стає голосною. Він бачить, що виходу немає. З ним також його перекладач, молода лекторка цього Інституту, Марічка, якій цього року припала черга опікуватися „закордонниками".

Вони вже в бюрі поліції. За столом сидить середнього віку жінка. Вона зміряла прибулих холодними, вузько зіщуленими очима, переглядаючи перед нею розгорнений пашпорт Ноеля Перріна.

Хвилина тиші, а там польською мовою командно падає запит: — Професоре Перрін, до якої суспільної верстви ви належите? Марічка перекладає.

На обличчі Ноеля Перріна безкрає здивування — з якої речі таке питання? Марічка швидко ще раз пояснює: — Пане професоре Перрін, можливо, ви не зрозуміли. Ця жінка хоче знати до якої суспільної верстви ви належите.

Ноель Перрін ніколи над цим не застановлявся і в нього немає певности, до якої суспільної верстви він повинен себе зарахувати. А зрештою, яке кому діло його у цих справах „сповідати"... Йому важко збагнути, щоб урядовець цієї ідеологічно - комуністичної країни розпитував про таке, до речі, мінімальне, клясове нашарування, яке існує в Америці. Що це властиво може когось обходити?

І професор Перрін ще раз звертається до Марічки: — Скажіть їй, прошу, що у нас безклясова суспільність.

Марічка міняється на обличчі і ніяковіє: — Професоре Перрін, їй ця відповідь не сподобається.

— Так чи інакше, прошу, повторіть мою відповідь.

Марічка отягається і врешті нерадо перекладає його слова. Жінка пронизує професора Перріна ворожим поглядом і гостро настоює на відповіді.

Тоді Марічка, майже з благанням, звертається до нього: — Професоре Перрін, жінка заявила, що якщо ви зараз не скажете до якої суспільної верстви ви належите, — вас тут не зареєструють, а тим самим не одержавши поліційного дозволу на перебування у Варшаві, мусите негайно покинути нашу країну.

Професор Перрін бачить, що іншої розв'язки немає, зареєструватися він мусить, а тим самим відповісти на поставлений йому запит. І він ще раз пробує вийти з цієї незручної ситуації, запитуючи перекладача: — Поясніть мені, будь ласка, які в Польщі існують суспільні верстви?

Приходить швидка, напам'ять завчена відповідь: — Громадяни Польщі опреділюють себе селянином, робітником або інтеліґентом. Правда, була колись ще одна суспільна верства — дворянство, проте по Другій світовій війні вона зникла. Отже?..

Враз Ноелеві Перрінові приходить на рятунок щаслива думка. Та ж у нього кусок землі у Вермонті й на його руках ще й досі мозолі від праці біля своєї садиби. І він, вдоволено всміхаючись, каже: — Мені це було треба зразу відповісти, — я селянин.

Перекладач нерадо перекладає його слова.

Зривається буря, вправді без... блискавок і громовиці, одначе куди гірша від неї. Жінка прожогом зривається, жбурляє пашпортом, кидає в другий кінець стола перо і кімната пучнявіє від лайливих, образливих слів... Вправді професор їх не зовсім розуміє, проте йому вистачить бачити гнівом перекошене обличчя жінки і Марічку, яка аж зіщулюється під їхньою навалою і густо червоніє.

Лайка поволі вщухає. Жінка сідає за стіл, знову розгортає пашпорт і вже мовчазно чекає.

Марiччині очі — вияв лагідного прохання: — Професоре Перрін, так не можна. Вам на поліційній станиці не личить глузувати. Зрозумійте, що в нашій країні кожен, що студіює в Інституті силою факту належить до інтеліґентської верстви. Жінка сказала, що це тим більше чисті кпини казати, що ви селянин, коли ви вчите в Інституті. Ваші слова вона вважає наругою над нею, поліційною станицею і... урядом. Тому, прошу, розважте все добре і дайте правильну відповідь, очевидно, якщо хочете залишитися у Польщі.

Професор Перрін бачить, що йому нічого іншого не

(Закінчення на стор. 4-ій)

Володимир Савчак

ЗА ЯКІ „ГОРИЗОНТИ УККА?"

(Порядком обговорення)

Побачивши в „Свободі" з 10-го лютого (ч. 26) прізвище мого давнього знайомого д-ра П. Турули, я зрадів, бо сподівався, що він справді внесе якісь нові думки до дискусії на теми УККА, принаймні нарівні цікавої статті Романа Шраменка, що друкувалась у „Свободі" чч. 15 і 16 з січня ц. р.

На жаль, в міру читання статті „Горизонти УККА", я чимраз більше розчаровувався, бо Автор в цій статті таки добре поплутав різні справи, а крім цього зовсім невірно з'ясував інтенції як комісії, яку мені доводиться очолювати, так й цілої Політичної Ради, яка пропозиції цієї комісії схвалювала. Прийдеться отже починати дискусію від абетки, щоби відперти зовсім неоправданий закид, що, мовляв, „теперішні його керівники пробують нас ділити на „дві громади", одну більшу, другу меншу — громаду платників УНФ", та вияснити, „що таке демократична система", бо в цій матерії Автор звертається таки особисто до мене.

УККА був, є і повинен залишитись у майбутньому організацією організацій, тобто репрезентацією всіх українців в ЗСА, які є членами будь - якої громадської, політичної, молодечої чи іншої організації, а власне речник опозиції пропонує перемінити УККА на організацію індивідуальних членів з однаковими для всіх правилами, але з неоднаковими вкладками (одного доляра).

Автор статті не потрудився переглянути статуту УККА, бо там він знайшов би (розділ II уступ 6) постанови про вибір делеґатів „платників УНФонду", тобто осіб, які хоч і не належать до жадної членської організації, яка діє в системі УККА, все ж таки плаченням датків до УНФ активно виявляють своє бажання рахуватись членом української організованої Громади. Цей припис в статуті не новий і він зовсім не обмежує організаційно-фінансової бази УККА, а навпаки, її поширює.

Отож до голосів таких осіб, які „свідомо і відповідально накреслюють широкі перспективи розбудови УККА..." і одночасно або: 1) є членами будь - якої членської організації, або принаймні 2) є платниками УНФонду — ми в комісії (хай і „скромно названої") прислухаємось уважно, — але до голосів тих усіх, які створили „конкуренційну" установу та її підтримують, а крім цього ще й закликають громадян не платити датків до УНФонду, прислухатись ніяк не можемо, бо їхні діла „кричать голосніше, ніж їхні слова"!

Чи можна бо уявити собі, щоби в цій демократичній країні, наприклад, керівництво якогось ґольфового чи іншого розвагового клюбу брало під серйозний розгляд голоси осіб, які не тільки до даного клюбу не належать ,але навіть зорганізували свій конкуренційний клюб?!

І в тому місці прийдеться перейти до справи розуміння „демократичної системи", бо й в цій справі треба починати з абетки. Ми всі ще добре пам'ятаємо вибори на президента держави, в яких дуже незначною більшістю вибрано покійного президента Кеннеді. Його тогочасний контр - кандидат Ніксон тоді не „збунтувався" і не кликав своїх прихильників перестати платити податки до державної каси, а навпаки — ясно і відкрито підкорився волі більшости (хоч й дуже незначної) та спокійно (на деякий час) відійшов.

Демократія — це передуцім засада, що меншість респектує волю більшости, — а про цей принцип у нас чомусь забувають ті, які (часами аж надто голосно) говорять чи пишуть про „демократичну систему". Чомусь в декого демократія радше нагадує козацьку „чорну раду", чим справжню демократію всіх відомих західніх зразків. Власне в цьому наша слабість, чи навіть наша історична трагедія!

Твердити, що демократії „немає в системі" (тобто у статуті) УККА ,або що я особисто „не визнаю її потреби", є чисто голословним твердженням Автора. Коли матимемо на увазі факт, що в проводі УККА стоять люди народжені в цій країні, які від шкільної лавки звикли до „демократичних правил гри", то мусимо прийти до висновку, що твердження, немов би в УККА нема зовсім демократії, виглядає щонайменше дуже проблематично, а то й зовсім неповажно, хіба що хтось уважає „демократію" типу „чорної ради" за найкращу форму організованого життя суспільства.

І нарешті третя тема, яку порушив Автор, найбільш болюча тема „молодих людей", без точнішого означення вікових груп тих „молодих".

Хто мав і має нагоду працювати в якійнебудь громадській організації з „молодими", той мусить погодитись, що узагальнювання „молоді люди" ніяк не допомагає вияснити, а навпаки, затемнює цілу проблему. Бож відомо, що молоді між 20-им і 30-им роком життя кінчають свої студії, закладають родини, влаштовуються на праці (деколи з чималими труднощами) і тому вони з об'єктивних причин, при їхній найкращій волі, можуть віддати дуже мало часу систематичній громадській праці. Пригляньтеся тим проблемам в якійнебудь молодечій чи студентській організації, а побачите, що й там охочих обняти провід і керувати цілою організацією часто бракує.

(Закінчення на стор. 4-ій)

НЕСТАЧА ХЛІБА Й КАРТОПЛІ В СССР

(ст). — Нестачу хліба відчули мешканці щонайменше одинадцяти більших міст областей СССР, які звичайно дають надвишку сільськогосподарської продукції. Це найкращий доказ, що останні жнива були незадовільні. Цю нестачу відчули яких 7 і пів мільйона міських мешканців, стверджує „Сельская Жизнь" з 9-го січня, орган міністерства сільського господарства. Одначе офіційні чинники все ще стараються приховувати причину нестачі хліба. Тексту заяви Брежнєва під час грудн е в о г о засідання ЦК п а р т і ї, здається, не подали часописи. Одначе 9-го грудня член Політбюра Григорій Романов цитував слова Брежнєва, що п'ятилітка, яка саме скінчилася, „була найкращою п'ятиліткою в історії країни". „Правда" з 25-го грудня повідомляла, що пересічна річна продукція зерна дала більше ніж 180 мільйонів тонн. Одначе ця цифра — це ніяка потіха для людей, які на морозі мусять вичікувати годинами в черзі за хлібом.

Згаданий орган міністерства сільського господарства приписує нестачу хліба по містах поганому розподілові. Відповідаючи на запитання читачів, ця газета заявила, що сільські крамниці продажу хліба не були достатньо забезпечені запасами хліба. Наслідком того селяни мусіли купувати хліб у міських осередках, а це знову довело до нестачі хліба по містах. Одна крамниця була зачинена цілих три місяці, інша „тижнями". Такі туманні офіційні пояснення мали б бути прийняті за правдиві на якийсь час, якщо уряд зумів би скоро доставити хліб з резервових запасів.

Серед міст і областей, — заявляє згадана газета, — найбільше далася відчути нестача хліба в Ростові на Дону, Горькому, Челябінську на Уралі, Дніпропетровську, Пскові, Ярославлі, Калініні, Липецьку, Рязані й Омську (Західній Сибір). Навіть у самій Москві відчули нестачу хліба. „Вечерная Москва" з 10-го січня згадала про „тимчасовий брак" деяких родів хліба у споживчих крамницях і що міський виконавчий комітет поробив старання „поліпшити продаж хліба і щоб побороти марнування хліба при випіканні й розподілі". Випікання пшеничного хліба припинили. „Комсомольская Правда" повідомляла, що пекарям наказали пекти нові малі булочки, щоб так зменшити марнування хліба. Газета цитує слова міністра харчового промислу Полякова, який сказав, що такі булочки будуть призначені для шкіл і їдалень по фабриках ,де часто залишався недоїдений хліб. „Хліб — це наш найбільший скарб, — сказав Поляков. — Мусимо старатися, щоб навіть один грам його не був змарнований".

Тон цих газетних статтей і цілий підхід до справи нестачі хліба є нові. Раніше нестачу хліба ставили в провину селянам, мовляв, вони годували свиней хлібом. Тепер обвинувачують великі хлібопекарні й систему приділу хліба. Це прикре положення збільшив ще брак картоплі й цибулі. Цілі два місяці годі було дістати по крамницях цибулю. Її мусіли спроваджувати з областей, які мали її вдосталь, або аж із закордону. Картоплю спроваджують з Польщі та Східньої Німеччини. Грудневе звідомлення американського державного департаменту господарства повідомляло, що врожай картоплі в СССР у 1976 р. може бути менший на 20 відс. ніж 1975 року. Звичайно, така американська оцінка буває оптимістична. Але з урожаєм картоплі в СССР може бути ще гірше. Білоруська газета „Сельскоє Хозяйство" повідомляла, що багато картоплі на полях знайшлося було в болоті й воді, вся вона погнила. В Магилеві й інших областях, де найбільше садять картоплі, мусіли їх виладовувати руками з вантажних авт. Машини поламалися, а частину з них, що залишилися були не до вжитку, люди розікрали, кажучи що трактори забирають куди - інде, щоб їх ремонтувати.

Московський кореспондент швайцарської „Ноє Цюріхер Цайтунг" звідомляв, що в грудні все ще були по крамницях картопля й капуста ,але картопля такого поганого ґатунку, що споживачі мусіли йти на селянський „вільний" базар, де картопля досить добра, але ціна принаймні вдвічі вища. Згідно із звідомленням газети „Труд" якість картоплі, що її продають по державних крамницях майже така погана, як під час Другої світової війни. Читач Волгограда повідомляв, що 10 кілограмів картоплі, які він купив, були вже майже зовсім зогнилі. В центральній міській крамниці з городиною с п р а ва мається ще гірше. З 1.560 тонн картоплі, які туди доставили, 1.235 тонн, як стверджено, не були вже добрі навіть для годівлі худоби. Рівночасно з нестачею усіх тих споживчих продуктів більшають крадіжки. „Бакинский Рабочий", найбільша азербайджанська газета російською мовою, скаржиться на „спритні руки й маніпуляторів", які з н а ю т ь красти городину таки з поля. Як почався огірковий і помідоровий сезон, більше як 60 державних тягарових авт крадькома вибралися на північ із сотнями тонн городини, каже газета. „Сельская Жизнь", орган міністерства і сільського господарства, повідомляла про великі крадіжки картоплі й іншої городини в місяці грудні. У звіті з судової розправи повідомляла ця газета, що у колгоспі були приловили злодіїв із великою кількістю збіжжя, картоплі і городини. Газета закликала, щоб „строго карати таких розкрадачів народного добра". Коли ж „народне добро гниє на полях, секретар комуністичної партії у Москві Владімір Яґодкін остерігає в місячнику „Новый Мир" від зростання великих матеріяльних дібр. „Багатство не може служити ідеалом", — каже він.

З усього сказаного вище бачимо, що совєти доборолись із своїм господарством, що „жить не стало краще", як вони ввесь час запевняли. В такому непринадному положенні могла б бути хіба надія на Бога, але що большевики не вірять у Бога, то вже є надія тільки на „дядька Сема", який завжди готов витягти їх із біди. І так, напр., з американських газет довідуємося, що ЗСА має аж надто багато кукурудзи для експорту, і СССР готов закупити продовж найближчих п'яти років щонайменше по шість мільйонів тонн кукурудзи і пшениці.

Андрій Чировський

УКУ — КОНЕЧНІСТЬ ДЛЯ КОЖНОГО УКРАЇНЦЯ

I

Перед нами стоїть тема ось така: Український Католицький Університет — конечність для кожного українця. Але, заки приступимо до одговорення цієї проблеми, хочу подати кілька основних даних і короткий огляд щоденного життя на УКУ.

Повна назва установи — Український Католицький Університет ім. св. Папи Климентія. Чому якраз цей покровитель? Гідний він патрон університету, бо Климентій, четвертий папа з черги, це перший Папа з високою освітою. Він покровитель католицького університету, бо сам визначний священомученик, і вселенський архиєрей, а Український Католицький Університет його вибрав на патрона, бо помер він мученичою смертю на Криму ще в першому столітті. Частина мощів Папи Климентія зберігається під вівтарем собору св Софії в Римі, де положив їх Папа Павло VI при посвяченні храму в 1969 році.

Будучи продовженням Львівської Богословської Академії, Університет заснувався Блаженнішим Отцем Иосифом 25-го листопада 1963 року. Перші виклади відбувалися в монастирі студитського уставу, „Студіон" в Кастельґандольфо, а згодом після вибудування першого університетського будинку в 1965 році перенесено навчання до самого Риму. В цім же будинку містяться дві великі викладові залі, форми амфітеатру, бібліотека з спеціялізаційними семінарами, природничий музей, архів УКУ та приміщення для мешканців. В центрі Риму, недалеко Колізею, розташований шістдесяти - кімнатний Музей Української Культури і Мистецтва Українського Католицького Університету. Засновано філії Українського Католицького Університету у Буенос Айресі, Чікаґо й Вашінґтоні.На близьке майбутнє передбачається поставлення філії у Філядельфії, Торонті та інших містах.

Факультетів є чотири: богословський, філософічно - гуманістичний, математично - природничий та правничий і суспільних наук. Під сучасну пору факультет нараховує 46 звичайних і надзвичайних професорів та 18 допоміжних сил. Дотепер відбуто 24 річних і 6 вакаційних семестрів науки, отже, тепер продовжується тридцять перший семестр. Коли врахувати семестри за рік 1974 - 1975, то слухачів було біля сотні.

Слухачі складаються з трьох груп: перша — це питомці Колеґії св. Софії, тобто духовної семінарії при УКУ; друга — це сестри, які мешкають у Римі та ходять на виклади впродовж цілого року, так як це роблять питомці. До третьої групи треба зарахувати студентів - студенток літніх академічних курсів, які приїжджають на одномісячні сконцентровані курси викладів, в червні та липні щороку. Нераз і гості - паломники чи туристи слухають викладів з простої цікавости.

ЖИТТЯ НА УКУ

Щоденне життя на Українському Католицькому Університеті — це життя питомців та священиків Колеґії св. Софії. Візьмім собі за приклад типовий понеділок.

О годині 5:45 дзвонить дзвінок на вставання, а вже 6:05 всі сходяться в соборі св. Софії на півгодинне розважання, по якім слідує співана Служба Божа. Після літургії — сніданок, а о годині 7:50 від'їзд на Папський Урбанський Університет „Де Пропаґанда Фіде", де питомці вислуховують п'ять викладів з філософії та богословії італійською мовою. Тоді, о 12:40, поворот на УКУ, а згодом іспит совісти в каплиці, обід з духовним читанням та відпочинок до 3:15, коли починаються украіномовні виклади з різних доповнюючих предметів.

Щодня є три виклади на УКУ, а по одногодинній перерві відбуваються „точки до розважання" під проводом отця духовника. По цьому слідує вечеря, відвідування святих тайн і рекреація до години 8:30 вечора, коли відспівується вечірні молитви з отцем префектом. Після молитов відходять всі до своїх кімнат на дальшу науку і особисті зайняття. Так закінчується день на Українському Католицькому Університеті.

КОНЕЧНІСТЬ

Тепер приступім до головної теми цієї ж доповіді: „Український Католицький Університет — конечність для кожного українця". Підходитимемо до справи з чотирьох щораз ширших своїм обсягом аспектів. Здається мені, що можна очеркнути важливість цієї ж установи, вглянувши у її відношення до чотирьох груп людей. Перше: питомці — кандидати до священичого стану, які мають нагоду дійсно вжитися в українство на УКУ; загал студентів, яким легко при цій установі запізнатися з українською вищою освітою; науковці, які мають можність черпати з джерел та праць УКУ; та загал українців, які, беручи все попередньо сказане до уваги, можуть збирати плоди.

Український Народний Союз

ПРОГОЛОШУЄ

ПРИДІЛ СТИПЕНДІЙ
потребуючим студентам на академічний рік 1976-77

Стипендії будуть признані Стипендійною Комісією УНСоюзу студентам визнаних університетів і каледжів, які є членами УНСоюзу щонайменше два роки, на основі:

1. Фінансової потреби;
2. Студійних досягнень (оцінок);
3. Активности в українському громадському, а зокрема студентському житті.

Подання про стипендії, на формулярах, що їх можна набути в Головній Канцелярії УНСоюзу, слід вносити до 31-го березня 1976 року на адресу:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION
30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07303

ТОВАРИСТВО ЗА ПАТРІЯРХАЛЬНИЙ УСТРІЙ
у ФІЛЯДЕЛЬФІЇ, Па.
організує

ШИРОКІ СХОДИНИ ЧЛЕНІВ та МИРЯНСТВА
в неділю, 22 лютого 1976 р.
в залі УСО „Тризуб"
о 3-ій год. по пол. в ФІЛЯДЕЛЬФІЇ, Па.

В ПРОГРАМІ:
1. Референтка Зовнішніх Зв'язків Краєвої Управи, п-і ЕВА ПІДДУБЧИШИН з'ясує сучасну ситуацію в Українській Католицькій Церкві на основі своєї недавньої поїздки до Европи.
2. Звіти з коляди на Патріярший Фонд.
3. Кольоровий фільм з останнього побуту Блаженнішого Патріярха в Філядельфії.

До участи в тих цікавих сходинах запрошує широкі круги Громадянства —
ФІЛЯДЕЛЬФІЙСЬКИЙ ВІДДІЛ
Т-ва ЗА ПАТРІЯРХАЛЬНИЙ УСТРІЙ

БАТЬКІВСЬКИЙ КРУЖОК
при ШКОЛІ СВ. МИХАЇЛА в ЙОНКЕРСІ, Н. Й.
влаштовує

З А Б А В А
(Valentine Dance)
21 лютого 1976, год. 8:30 веч.
в АВДИТОРІЇ ШКОЛИ СВ. МИХАЇЛА
25 Chestnut Street, Yonkers, N.Y.
Грає оркестра — ОКСАНА
Квитки: дорослі $4.00, студенти $2.00.
Багато різнородних несподіванок
Просимо всіх прибути.

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗИЧНИЙ ІНСТИТУТ АМЕРИКИ, ІНК.
ВІДДІЛ у НЮ ЙОРКУ
влаштовує

ПІВРІЧНИЙ ПОПИС УЧНІВ
у неділю, 22 лютого 1976 р.
с год. 5-ій по пол. в залі
ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКОГО КЛЮБУ
149 2-га Авеню, Ню Йорк, Н. Й.

Запрошується Шановне Громадянство на цю імпрезу.

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛЮБ у НЮ ЙОРКУ

П'ятниця, 20 лютого 1976 р.
Теодор Терен-Юськів
„4 пори року"
ЦІЛОРІЧНА МЕЛЬОДІЯ БАРВИСТОСТИ
І МАЛЬОВНИЧОСТИ ПРИРОДИ —
в прозірках
Початок — год. 7:30 вечора.

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК У США
Наукове Засідання
ЛІТЕРАТУРОЗНАВЧОЇ СЕКЦІЇ АКАДЕМІЇ
Відкриття — Проф. ГРИГОРІЙ КОСТЮК.
Доповідь — Д-р ГРИГОРІЙ ГРАБОВИЧ (Гарвардський університет) — „Міт України у Гоголя".
Засідання відбудеться
в НЕДІЛЮ, 22-го ЛЮТОГО 1976 р., год. 3-тя по пол.
в будинку Академії, 206 Захід 100 вул., Ню Йорк, Н. Й.

ПОДЯКА

З волі Всевишнього, по довгій і важкій недузі, прийнявши Найсвятіші Тайни, відійшов від нас, дня 10-го січня ц. р. у Вічність, наш Незабутній
МУЖ, БАТЬКО, БРАТ, ДІДУНЬО, КУЗЕН і ВУЙКО

бл. п.
ЛЕВ ГУСАК

Сповнені невимовним смутком, спричиненим розлукою із Покійним, почуваємося до обов'язку зложити щиру подяку Усім і кожному з окрема, що в який небудь спосіб причинилися до влегшення нашого родинного болю, та взяли ласкаву участь у відправах в похоронному заведенні, в храмі і відпровадили тлінні останки Покійного на кладовище.

Зокрема висловлюємо нашу щиру вдячність Всесвітлішому Отцю Прелатові Климентієві Приймі за уділення Найсвятіших Тайн і за молитви. Дякуємо Всечеснішому Отцю Йосифові Федорикові, нашому пароховi, за відслуження заупокійних молінь в похоронному заведенні, за св. Літургію і за кінцеві похоронні відправи на кладовищі. Щиро дякуємо Вп. Панам Михайлові Демчишинові, Іванові Кобасовському і Степанові Вовчукові за їхню ласкаву поміч в похоронних відправах. Дякуємо усім нашим Приятелям за жертви на Святі Літургії і на вінки, а зокрема на жертви на фонд „Церква в Потребі". Не менше щиренько дякуємо нашим краянам-золочівцям Вп. Панству Солтівським за приготування і переведення тризни в їхньому домі, як також дякуємо Вп. Пані Анні Каша за її ласкаву поміч в приготуванні тієї тризни під час якої, на заклик Вп. Пані Ірини Левицької, переведено збірку на фонд „Церква в Потребі". Молити мемо Всевишнього Господа щоби Ваші жертви прийняв і винагородив Вас усіх, стократно, своїм благословенням.

ЯРОСЛАВА ГУСАК — дружина
ЛІДІЯ і ІГОР — діти з родинами
Ближча і дальша Родина в ЗСА, Канаді і Україні

•

На Фонд „Церква в Потребі" зложили:
35.00 дол. Марія Мудра з дітьми; 25.00 дол. Ярослав Савчук; 20.00 дол. Володимир і Розалія Бойчуки, Михайло і Степанія Саґаті; 10.00 дол. Степан і Лідія Бойки, Ігор і Елеонора Боянівські, Ярослава Гусак, Іван і Марія Кобасовські, Роман і Ірина Левицькі, Іван і Степанія Лукові, Михайло і Марія Хитра, Іван і Ірина Солтівські.

Кубинці схвалили нову конституцію

Гавана. — У понеділок, 16 лютого, комуністичний режим Куби поінформував, що громадяни тієї країни 97.7 відсотком голосів схвалили нову конституцію, яка, згідно з твердженням властей, має на меті здецентралізувати та здемократизувати владу. Голосування, яке відбулося у неділю, 15-го лютого, було першим від коли Фідель Кастро перебрав владу 17 років тому. Згідно з інформаціями, тільки один відсоток уповноважених до голосування заявилися проти прийняття конституції. Хоча конституція має за завдання здемократизувати та здецентралізувати владу, вона визнає факт, що в Кубі провідну ролю відіграє комуністична партія та затверджує всі політичні, економічні та соціяльні зміни, введені режимом Фіделя Кастра. Конституція також встановляє місцево обрані асамблеї, які матимуть контролю над місцевою продукцією та комунальними послугами. Куба буде поділена на 14 провінцій, замість дотеперішніх шість.

ОБ'ЄДНАННЯ МИСТЦІВ УКРАЇНЦІВ в АМЕРИЦІ
ділиться сумною вісткою з Членством ОМУА
та Громадянством, що
15-го лютого 1976 р. відійшов у Вічність

МИСТЕЦЬ
Д-р МИХАЙЛО КАЧУРОВСЬКИЙ
ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

УПРАВА ОМУА

У безмежному горю повідомляємо Рідних, Приятелів і Знайомих, що дня 16 лютого 1976 р., на 55-му році життя, відійшла від нас у Вічність, прийнявши Найсвятіші Тайни
наша Найдорожча
ДРУЖИНА, МАМА, БАБУНЯ і СЕСТРА

бл. п.
ЛЕОНТИНА з ЯРЕМІВ ПЕТРОВИЧ

ПАРАСТАС буде відслужений в п'ятницю, 20 лютого 1976 р. о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні М. Насевича при 109 E. Tabor Rd. у Філядельфії, Па.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ почнуться в суботу, 21-го лютого 1976 р. о год. 9-ій рано, з того ж похоронного заведення до церкви Христа Царя при 1623 Cayuga вул. у Філядельфії, Па., звідки Тіло Покійної по відслуженні СВ. Літургії буде перевезене на Вічний Спочинок на український католицький цвинтар Непорочного Зачаття Пречистої Діви Марії у Fox Chase, Pa.

Горем прибиті:
ОСИП — муж
МИХАЙЛО — син
МАРІЙКА ВИННИЦЬКА з чоловіком АНТОНОМ і дітьми ЛАЛЕЮ і БІБІ — донька
ВІРА ГЛИНИШАК з чоловіком НИКОЛОЮ і синами МИХАСЕМ і МАРЧИКОМ — донька
ГАЛЯ — донька
ІВАН ЯРЕМА — брат
АНАСТАЗІЯ КРОП — сестра з чоловіком
МЕЛАНІЯ і КАТЕРИНА та ПЕТРО — сестри і брат в Україні
Ближча і дальша Родина в Україні, Польщі і на скитальщині

•

Замість квітів на могилу, згідно з волею Покійної, проситься складати пожертви на студійний фонд Семінарії Українського Католицького Університету ім. св. Климента у Римі, на руки Їх Блаженства Патріярха Йосифа І.

З глибокою скорботою сповіщаємо Друзів і Знайомих, що 16-го лютого 1976 р., по тяжкій, недовгій недузі, відійшов від нас у Вічність на 86-му році життя

сл. п.
ІВАН БУЛИГА
бувший диригент церковних хорів.

Залишив Дружину, двох Синів, Дочку, сім Внуків і двох Правнуків.

ЛІТІЯ за в Бозі Спочилого відправиться в середу, 18-го лютого 1976 р. в 7-ій год. веч. в похоронному заведенні McNerney Burnadz при 71 Lakeview Ave., Clifton, N.J.

Після Літії Тіло буде перевезене до церкви св. Покрови при Washington Avenue, Clifton, N.J. де відправиться ПАРАСТАС.

В четвер, 19-го лютого 1976 р., о 9-ій год., по Службі Божій у Кліфтоні, ПОХОРОН відбудеться на українському цвинтарі у Савт Бавнд Бруку, Н. Дж.

Горем прибиті:
дружина — АННА
син — ВАСИЛЬ з родиною
і дочка — МАРІЯ з родиною

Всім кол. Воякам, а зокрема Членам ОбВУА подаємо болюче сумну вістку, що ?-го лютого 1976 р. відійшла трагічно у Вічність наша Незабутня Подруга по Зброї

св. п.
КАТЕРИНА ТРУХЛА

кол. учасниця війни за Державність України в рядах Армії УНР, Лицар Ордена Симона Петлюри і нагороджена Воєнним Хрестом, б. членка Української Республіканської Капелі, членка Нюйоркського Відділу ОбВУА.

ПОХОРОН відбувся 11-го лютого ц. р. на Українському Православному Цвинтарі св. Андрея в Бавнд Бруку, Н. Дж.

ВІЧНА ЇЙ ПАМ'ЯТЬ!

•

Вкритій жалобою Родині Покійної передаємо сердечні вислови глибокого співчуття.

УПРАВА ВІДДІЛУ ОбВУА НЮ ЙОРК

In Memoriam

On the fourth mournful anniversary since the demise of our Beloved HUSBAND, FATHER, and GRANDFATHER

The Late MYRON LYTWYN

* 1895 — ✝ 1972

who departed from us and passed into eternity on February 19, 1972, we wish to remember him on this day, in sorrowful recollection, with deepest affection and everlasting love.

ANNA — wife
HARRY, THEODORE, MICHAEL and wife JEAN — sons and daughter-in-law
MICHAEL, THEODORE and STEVEN — grandsons

УКРАЇНСЬКИЙ КОНГРЕСОВИЙ КОМІТЕТ АМЕРИКИ
ЗАПРОШУЄ
НА ПЕРШИЙ ВЛАСНИЙ КОНЦЕРТ
В З'ЄДНАНИХ СТЕЙТАХ АМЕРИКИ

ЮРІЯ І ДАНИ МАЗУРКЕВИЧІВ

Віртуозів-скрипалів, до недавна професорів Київської Консерваторії

Лавреатів Міжнародних Конкурсів

Концерт відбудеться:
в суботу, 6-го березня 1976 р. в год. 8-ій веч.
в залі Алис Таллі Гол в Лінкольн Центер
НЮ ЙОРК Н. Й.

- В програмі твори композиторів української та світової клясики.
- За віртуозами Юрієм і Даною Мазуркевич — успішний 1975-ий рік концертів в Европі і Канаді.
- Квитки вступу можна набути при касі в Лінкольн Центер, як також в українських крамницях Ню Йорку — АРКА, СУРМА і ЕКО.

БАТЬКИ! Зв'яжіть замолоду ваших дітей з найстаршою, найбільшою й найбагатшою українською національною установою поза межами батьківщини, якою є будучність, в нашій громаді Український Народний Союз, щоб запевнити їм кращу і вільному світі нового свідомого члена!

Повідомляємо Українське Громадянство, що 4-го лютого 1976 р. на 52-му році життя, відійшов у Вічність воїн УПА та визначний церковний і суспільно-громадський діяч на терені Америки

сл. п.
ВОЛОДИМИР ГАЙДУК БОБЕРСЬКИЙ

ПАНАХИДА відправлена 8-го лютого 1976 р. в похоронному заведенні Музики прот. о. М. Литваковським та дир. С. Позняком.

ПОХОРОН відбувся в понеділок, 9-го лютого 1976 р. з парафії св. Тройці, Чікаґо, Ілл. на цвинтар св. Володимира в Елмвуд.

•

Братам в Україні сущих і не на Україні сущих висловлюємо наш жаль і велику втрату.

Слава Пресвятій Тройці!

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

БРАТСТВО СВ. ПРОРОКА І ПРЕТЕЧІ ІОАНА

УКРАЇНСЬКИЙ ВІЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ є символом вільної несфальшованої української науки, є одинокою Високою Українською Школою у вільному світі, яка своїми численними науковими працями ширить правду про Україну й інформує чужий світ про український нарід, його науку і боротьбу.

Навіть скромна жертва кожної української людини на ФОНД УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ допоможе Українському Вільному Університетові здійснити великий і далекойдучий задум нашої Високої Школи у видавничій, виховній і науковій діяльності.

Жертви на Фонд Українського Вільного Університету є звільнені від доходового податку.
Жертви просимо висилати на адресу:
Ukrainian Free University Foundation, Inc.
240 Hope Avenue — Passaic, N.J. 07055

БЕНКЕТ-БАЛЬ
ВИДАВНИЧОЇ ФУНДАЦІЇ ім. І. П. БАГРЯНОГО
Смачні міжнародні страви. Ціни квитків 25.00 дол. від особи, 15.00 дол. для студентів (з вечерею).

Співає –
РЕНАТА БАБАК

21-го лютого 1976 року, о 8-ій год. веч.
в готелі АМЕРИКАНА на 7-ій Аве. і 52-ій вул. в НЮ ЙОРКУ
ВИБІР КОРОЛЕВИ ВЕЧОРА
Чеки за квитки виставляти на Bahrianyj Foundation і [illegible] Nina Grechniv, 2 Glen Rd., Park Ridge, N.J. 07656. Тел.: (201) 391-6815.

ЗА ЯКІ „ГОРИЗОНТИ УККА?"

(Закінчення зі стор. 2-ої).

Є група „молодих" від 30-го року життя вгору, і якраз серед цієї групи слід було б шукати майбутніх провідників не лише УККА, але й інших установ і організацій. На жаль, і в цій групі число бажаючих систематично працювати на суспільно - громадському, чи навіть політичному відтинку, є дуже мале. Засада Франкового „собачого обов'язку", на якій виховувались ми з автором і ще дещо молодші від нас, які йшли до УПА, чи до Дивізії, в цій країні серед „молодих людей" вже не діє зовсім, або в дуже обмеженому засягу.

Правда, є невелике (на жаль) число одиниць поміж „молодими" цієї вікової групи, які прекрасно вив'язуються з прийнятих на себе в будь - якій організації обов'язків, і для таких людей є відкриті всі позиції в наших установах, якщо вони виявлять бажання ці позиції займати. Але є, на жаль, і чимало таких, що мають „більше амбіцій, ніж амуніцій", люблять тільки „бути вибраними", але прийнятих на себе добровільно обов'язків або зовсім не виконують, або виконують їх легковажно, чи навіть безвідповідально. Це є сумне явище і нема потреби ховати його „під сукно".

Як можна, отже, оперути загальниками на зразок — „молоді люди" без аналізи різних вікових груп, різних характерів щодо солідности тощо. Це є радше демагогічні фрази, а не справжня аналіза дійсности, в якій живемо.

Запевняю Автора, що над проблемами: а) активізування цілої української громади в цій країні; б) приєднування нових платників УНФ; в) відшукування „таких українців, які сховались у чисто особисте життя, чи й затратили вже зв'язок з українством", — наша комісія розважала (як розділ IV нашого звіту Політичній Раді, ніде ще н е д р у к о в а н и й), підкреслюючи з признанням, що чимало в тих справах вже зробили і роблять постійно на місцях Управи деяких Відділів УККА з більшим чи меншим успіхом, та що саме ця справа вимагає постійної уваги всіх органів УККА; отож, коли Автор робить нам закид в цьому напрямку, не перевіривши перед тим цілої справи, то це вже не є „фер плей" з його боку.

Якщо йдеться про опозицію, зорганізовану в Асоціяції Українців Америки, то, на жаль, речник цієї опозиції на громадській нараді, яка відбулась 10-го січня в Ню Йорку, чомусь соромливо промовчував саму назву АУА і цілу свою доповідь будував на анонімності, без того, щоби говорити ясно й відкрито про АУА. Авторові (і всім, хто хоче знати) мабуть відомо, що вже раніше були намагання проводу УККА говорити з представниками АУА, але ці розмови, на жаль, розбились і то на персоналіях, а не на суттєвих розбіжностях. Це дуже похвальне, що на терені Чікаго АУА хоч би „тільки формально виконує обов'язки супроти централі УККА та УНФ", не зважаючи на те, що все це робиться в якомусь дуже обмеженому засягу „з огляду на опозиційне наставлення цілої організації і її членства", як стверджує Автор. Було б побажано, щоби панове з Чікаго, а між ними й Автор, відповідно зплинули на провід АУА в напрямі остаточного закінчення цієї нерозумної та шкідливої внутрішньої „боротьби", бо нам усім треба спрямувати свої зусилля в інших напрямках, як от хоч би на відтинок „академічного русофільства" серед американців, яке проявляється м. і. навіть в престижевій енциклопедії „Брітаніка", де Україна зовсім не має власної історії, та де інформується читачів, що, напр., Леся Українка написала „Лєсную пєсню", чи в такому „Рідер'с Дайджест Альманак" на 1976 рік, де Україна зовсім не існує серед „народів світу" (стор. 471-672), чи врешті в багатьох інших справах. Чи не час було б нам усім разом створити солідну Лігу Оборони Правди України (за прикладом відомої „Антай Дефамейшн" установи жидів) і спрямувати всі наші зусилля назовні, замість повторювати трагічне „самі себе звоювали"?!

В СЕЙНТ'С КОЛЕДЖІ...

(Продовження з 1-ої стор.)

хоч релігійне життя і надалі залишилося в центрі формування світогляду американських українців.

Другу доповідь у рямках цієї конференції виголосив д-р Богдан П. Процко, професор історії Вилланова університету й автор численних розвідок з розвитку української імміграції в Америці, а зокрема з розвитку церковно-релігійного життя. У відсутності третього доповідача, яким мав бути д-р Любомир Винар і доповідати про ролю української преси в Америці, добре зробив проф. Процко, що застановився зокрема над ролею українських щоденників „Свободи" та „Америки" у формуванні як національної свідомости колишніх імігрантів з Австро-Угорщини, так і в унапрямлюванні їх в американському способі життя.

Темою доповіді проф. Процка була: „Роля Церкви в пристосуванні українських імігратів до життя в Америці в 1884-1914 рр".

По доповіддях поставлено ряд питань доповідачам і то так приявними українцями, як і неукраїнцями. На поставлене питання, д-р М. Куропась широко вияснив відношення деяких урядових чинників до організованих українських груп гетьманців і націоналістів, які чимало потерпіли, а також до комуністів, які мали сприятливі відносини в рр. 1939-1944. На питання про взаємовідносини поміж українською спільнотою та тими південно-карпатськими русинами, які все ще себе українцями не називають, дав відповідь о. д-р Василь Бойсак парох закарпатської католицької церкви в Нескверонінг, Па., і автор цінних джерельних праць з історії Церкви в Карпатській Україні. Всч. о. д-р В. Бойсак сказав, що на підставі своїх розмов із карпатськими русинами різних верстов прийшов він до переконання, що у випадку відновлення самостійної Української Держави всі вони радо злучать з Україною.

Слід відмітити, що між учасниками, крім ряду професорів Сейнт Джозеф'с коледжу, були професори інших коледжів у університетів Філядельфії та околиці, а зокрема ЛаСаль, Розмонт і Свартморе коледжів; Вилланова, Дрексил, Темпл і Пеннсильвенійського університетів і ін. Приявний був також член Ради Освіти Філядельфії, д-р Александер Вашко, який є президентом Американської Слов'янської Культурної Федерації Філядельфії.

Українське духовенство й професійна інтеліге н ц і я, студентство й діячі культури та суспільно-громадського, молодіжного й жіночого організованого життя своєю участю спричинилися до великого успіху конференції. Урядові чинники Сейнт Джозеф'с коледжу раділи не менше від Управи Відділу УККА з цього великого успіху конференції.

Віце - президент коледжу, д-р Тома П. Меладі, дав вияв вдяки у своєму заключному слові, а проф. д-р Петро Стерчо, у характері Голови Відділу УККА, щиро й сердечно дякував президентові коледжу о. Терренсові Толандові, віце - президентові та п. Де Луці за ініціятиву й фінансування конференції, а координаторці серії конференцій п. Мері Лу Фінлесон і професорам Рандаллові Міллерові та Томі Марзикові, співдиректорам серії, за їх практичну підготову цієї дійсно вдалої під кожним оглядом конференції.

По закінченні формальної частини конференції, для всіх учасників влаштовано президентом коледжу о. Терренсом Толандом обильне прийняття з перекускою і напитками. Отець-Президент виголосив зворушливе слово до українських учасників, нав'язуючи до боротьби власного ірляндського народу за релігійну й політичну свободу.

Заходами проф. д-ра Володимира Бандери з Темпл університету на залі прийняття влаштовано виставку української преси й книжки, а мистецьку частину програми виконали члени „Співучої Сопілки", на чолі з сестрами Орисею і Марусею Штинь. Подружжя Галя й Микола Хайко очаровували своїми народними танками приявних неукраїнців, а молодий студент Бандера грою на бандурі.

Українсько - американська конференція в Сейнт Джозеф'с коледжі — це гідний вклад у відзначен- 200-річчя самостійности Америки, 125-річчя Сейнт Джозеф'с коледжу та 100-річчя поселення українців у Америці.

РІВНІ І РІВНІШІ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

залишається, тільки залагодити справу, підпорядкувавшись тутешнім, хай і для нього нерозумним, законам. Якщо б цього вимагали від нього в Америці, він просто розреготався б вголос, одначе тут він здержано і лаконічно відповідає: — Добре, скажіть їй будь ласка, що я... пригадав собі, що я інтеліґент.

Марічка з полегкістю відідхає...

Жінка його реєструє, на обличчі у неї ніби кам'яний спокій і байдужий погляд урядовця, проте у кутиках її уст Ноель Перрін завважує ледь замітну переможно - саркастичну усмішку.

Повертаючись в Інститут, він тільки перекидається з Марічкою словами, нічого її не запитує про те, що відбувалось на поліційній станиці, відчуває, що не треба.

Після цього випадку професор Ноель Перрін перебув ще кілька місяців у Варшаві, навчаючи нікого іншого, як саме... інтеліґенцію. Приглядаючись уважливо місцевому побутові, він пізнав, чому справа клясовости така важлива у Польщі. Тут, у польських університетах, існує велика конкуренція і змагання, якщо йдеться про прийняття студента на університет. Зрештою, вона і є в більшості американських університетів. З тією різницею, що в Польщі, якщо приймають студента, руководяться не так його знанням, як приналежністю до даної суспільної верстви. Перемагають ті, які здобудуть двадцять п'ять пунктів. Воно виглядає так, що ті студенти, які належать до селянської верстви, автоматично отримують п'ять пунктів, чи інакше ці, які представляють собою інтеліґентську верству, зразу втрачають п'ять пунктів, заки ще виказжуться поземом знання. З цього висновок, що ці, які належать до селянсько-робітничої верстви, автоматично переходять в інтеліґентську верству, одначе, коли в них будуть діти, ці ж знову, за цими самими принципами... втратять п'ять пунктів. Блудне, зачароване коло... У Варшаві на цю тему кружляє популярна анекдота: Суспільні кляси — це пливка і надзвичай елястична річ, вони безустанно змінюються, з... кожним поколінням.

Карл Маркс, голосний речник рівноправности і основоположник суспільної комуністичної системи, студіюючи в Бонні та в Берліні й здобуваючи докторат в Єнні, цими ж фактами опреділив себе до інтеліґентської верстви. Проте, за його таки засадою і беручи до уваги сьогоднішню суспільну польську систему, свої дочки Лауру, Джіні і Елеонору він повинен був зарахувати до... селянської чи робітничої верстви, хіба, що вони виїхали б до... Америки.

З такими міркуваннями повертався на американський континент професор Ноель Перрін — з великим вдоволенням, вітаючи статую Свободи, — розповів він сам у статті: „У Польщі є рівніші від рівних", надрукованій у „Ню Йорк Таймсі".

ПРЕЗИДЕНТ ФОРД...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

повідомив, що передасть Конгресові законопроєкт, який пропонуватиме, щоб передавання таємних інформацій державним урядовцем уважалося злочином.

Коментатори твердять, що запропонована Президентом реформа і реорганізація розвідчого сектора є найважливішою від 1947-го року.

Під час пресової конференції президент Форд також сказав, що переконаний, що переможе у правиборах Республіканської партії в Ню Гемширі, які відбудуться наступного тижня, а також у правиборах на Фльориді за два тижні. Він також висловив думку, що його конкурент Роналд Ріґен є надто консервативних поглядів, щоб бути обраним на президента ЗСА. Президент Форд також висловив задоволення з факту, що в країні сповільнилася інфляція і зменшилося безробіття. Щодо недалекої поїздки колишнього президента Річарда Ніксона до комуністичного Китаю, то президент Форд сказав, що Р. Ніксон дістав запрошення як приватна особа і тому Білий Дім не вважає цю поїздку політично важливою.

Голова ЦУР в Арґентині...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

вважає п. Косюк нав'язання контакту поміж підприємцями Арґентини та ЗСА і Канади. Цей контакт дав би бажаний поштовх торговельному рухові.

Молодь в Арґентині активна в організаціях Пласту і СУМ, бере участь в спорті, свідома свого українського походження, здорова, — вона не знає і не вживає наркотиків.

Прощаючись, п. Василь Косюк виявив побажання до української громади: „Українська спільнота в Арґентині — рада гостям з Америки. Вона завжди з великою приємністю вітає приїжджих з Америки і зокрема запрошує на відкриття пам'ятника Тараса Шевченка, яке відбудеться у Параґваї в половині листопада 1976 року.

Опісля п. Косюк в товаристві п. Івасівки відвідав Головну Канцелярію УНСоюзу в нових приміщеннях та в розмові з екзекутивними урядовцями знайомився зі станом і працею цієї установи, інформуючи про життя і працю українців в Арґентині.

Д-р Лука Луців:

МАРКІЯН ШАШКЕВИЧ

БІОГРАФІЯ І ХАРАКТЕРИСТИКА ТВОРЧОСТИ

Ціна: $1.20

Замовляти:

SVOBODA

81-83 Grand Street

Jersey City, N.J. 07303

ТАРЗАН, Ч. 7431. Тарзан пояснює плян дії

Не журись, Тарзане, ми вспіватимемо за тобою!..

Цією дорогою, Мувіро, ми прибудемо до Опару кілька годин перед Кроною та його вбивцями!

Щоб врятувати Джейн і взяти в полон цих терористів, ми мусимо застосувати тактику несподіванки!..

Коли ми пояснимо жрекині Ля, що їй містові грозить небезпека, то я певний, що вона допоможе нам приготовити засідку!